

John Finkelman.

I paletter och thyrseor och druf
vid evens drog Dionysos fram
och snillet glimrade bland vin och
duftur
och världen såll i gudens soldryck
samt
och lifvet log åt sorg och död och
klegan
— en gång i Greklands morgontid
sagan.

Si, fader Berg, han skrafvar basfölen
och Molberg dansar mellan tunnors
sprund
och Ulla het i himmelblåa kjolen
mot Moritz i rus på Orken lund
och Bachus smygur yr på Djurgårds-
glänsen
— i tryck på papperet i Bellmans
slagen!

Fabrikens sot har svärtrat skyttens
drufva,
två bleka ungar för en blek flyt,
som het förbannar i en snorlig snufva
att brännvinströken är så satans dyr;
i krogdörren, just som han i gatan
trattar,
står högst reell John Finkel-
man och skratrar.

Ture Nerman.

Hälsan framför allt i litet format.

Vill man ha det bra och bekvämt,
får man betala för det. Detta gäller
icke blott när man byr en lägenhet
utan äger också sin tillkämpning i an-
dra lifvets förhållanden, kanske till
och med alla de andra. Snäkar det
något, så kostar det något, säger ord-
språket. Och ju flera bekvämligheter,
desto större olägenheter.

Snådan, som de lyckliga lottar-
de här i landet synas vara utsatta för
mera än de mindre lyckligt lottade,
är förkyllning. Det är något som fö-
retändis hemskhet som har varit
det värmt och godt och bekvämt. Det
tyckes ej hjälpa dem mycket att de
resa till Florida eller södra Califor-
nia, när det börjar bli kallt, ty den
envis förkyllningen — en förkyllning
är nästan alltid envis — uppsöker
dem även där. Däremot träffar de
sällan dem som frysa och fara illa.
Det beror kanske på att de äro mera
härdade och fått vänja sig vid att
tåla mera. I hvilket fall som helst
är det ju ändå en god sak att det
finns något ont, som de ej äro så lätt
utsatta för att få illa. Det visar också
att det, trots allt, dock är en vis
reda i världsovervinningen.

Medan nu nästan hvaranda som
välmående ansett individ i Chicago
varit angripen af förkyllning i olika
grader, från lunginflammation till
händig snufva — för den mesta har
det dock varit den ryska sorten, som
blifvit allierad med ett franskt namn
— så har man bland alla de hus-
villan, som de stränga vinternätterna
mot tre timmars arbete på vedluggen
fått nattligt i stadens fria herberge
icke funnit ett enda fall af "la grippe"
eller ens händig förkyllning. De tyck-
tes vara alldeles friska.

Och detta är visst inte det enda
fall, i hvilket de sämre lottade i sam-
hället ha förmåner framför s. k. bättre
folk. Det är allmänt bekant, att en
luffare, som för ett högt oregeblund
deftadssatt och särskildt är för-
sämlig och slarvig med dieten — för
att nu inte tala om hygienen — kan
fortföra nästan hvar som helst och
hur mycket som helst utan att må
illa af det. Hans mager täfter med
strutsens. Millionärer dremot kun-
na sällan smälta crackers och mjölk
Det ser ut som ödetis rött, men det
har nog sina naturliga orsaker. Sko-
ligt är det i alla fall, och inte heller
så oräddhet, att de som njuta det go-
da, få ont af det, och de som måste
slita ont, dock ha något godt af det.
På så sätt upphällas ändå en viss
jämvikt, åtminstone i några afseend-
en.

Men missnöjda äro de dock på Ba-
da hällen. Millionärer med den usla
magen säger sig vilja ge allt hvad
han äger för att kunna äta som en
luffare. Och denne afundas i högsta
grad millionären som har råd att le-
va så högt som helst. Hur pass villiga
de skulle vara med att göra det ut-
bytte som de säga sig önska, ifall det
kunde göras, är en annan sak. Jag
tviflar åtminstone på millionären.

Beträffande nu mottagligheten för
förkyllning kunde måhända de lyckli-
gare lottade vara lika härdade som
de husvilla, att de frivilligt underka-
stade sig samma stränga lefnadsatt
som dessa af nödvändighet. Men det tyck-
as de vara synnerligen härdade för.

Stadens hälsöfverstyrr uppmärksa-
folk att sova för öppet fönster. Staden
tjufpack tycker detsamma. Men
man bryr sig i allmänhet inte mycket
om dessa hygieniska råd. Och det kan
man då knapp undra på, om man
någon gång försökt det i detta katar-
atiska klimat. Det är nästan som att
skydda sig mot smittkoppor genom
att låta inrypa sig med gula febern.

Det påpekas att eskimåerna, som
väl bli frostbitna, men aldrig få för-
kyllning, sova ute i småkalla vin-
tern. Men de äro födda till det och
ha dessutom tillgång på rikt peis-
verk, som kulturmarknaden ej har
råd att försäkra sig. Det finns så
mycket annat som hon beböfver och
är tvungen att ha. Däremot ricker

skälen till endast för de dyrb-
are damerna, och de som släpa till
det — jag menar nu inte sällarne —
komma rätt ofta till slut på bar bac-
ke med knappast mera än skjortan på
kroppen. Då kunna de emellertid bör-
ja träna sig till luffarnes oemottag-
lighet för förkyllning, hvilken ju och
så är rätt stor om också inte jäm-
förlig med eskimåernas.

Om det inte vore därför att man
blir bekväm af sig, när man har alla
moderns bekvämligheter, skulle man
nog mera allmänt följa hälsöfversty-
rens råd och sova ute i det fria eller
också för öppet fönster. Men man är
sällan härdad till försäkelser, hur hä-
samma de än må vara, när man
inte är tvungen.

Annars är det inte så försäkrat
ligt. För ett trettioårigt år sedan sot
jag en hel vinter i tält på Michigans
norra half. Det vill säga jag sof ju
inte hela tiden, men den som till-
braktes på detta sätt var oenkligen
den behagligaste delen därf. Det var
ingen fara med detta. Då kände jag
det inte alla. Men nu känner jag det.

Trots denna erfarenhet och med-
vetandet om denna luftens välgör-
ande inverkan, ryser jag dock för
att följa hälsöfverstyrrs goda råd
så här mitt i vintern. Särskildt
som det uttryckligen nämnes att man
bör sova med huvudet utom fön-
stret. Detta är ett fall, icke sällsynt
i människligheten, af mera med inför
en större olycka än gentemot ett
mindre obag. Jag är inte så rädd
för influensa, lunginflammation och
begränsning som för att frysa under
filten. Och detsamma är väl förhål-
landet med de andra som trots dö-
den för att få ha det någorlunda tref-
ligt medan de leva.

Det är samma slags psykologiska
foreteelse, som då vi se att ett frun-
timmer inte hyser den minsta rädd-
haga för en stor stark karl men där-
emot skriker af fasa inför en liten
mus.

En risk som man ej tyckes så lätt
löpa igenom att sova för öppet fön-
ster är att bli ihjälsoad af gas, när
man glömmar skruva af den riktigt
hvilket ju är så vanligt, efter hvad
man ser i nyheterna. Men alldeles
ofelbart är det dock inte. Se på solda-
terna på västra fronten, som ligga
i löpgravar sommar och vinter!
De bli ändå ihjälsoade af gas.

Det är för öfrigt egendomligt med
halsöfverstyren, som numera blifvit så
högt upprörd. Det är alldeles omöj-
ligt för en vanlig människas att hålla
i minnet — än mindre förskrifver, i
alla dessa lagar och föreskrifter, att
all synnerhet som de till så stor del
så rakt emot den naturliga männi-
skans instinkter. Som en allmän, om-
fattande regel kan man emellertid
söka komma ihåg, att allt hvad man
tycker om, är skadligt för hälsan, och
allt som är bra för den är motbju-
dande. Då tar man, sällan fel.

Jag undrar, hur det egentligen var
bestämdt med hälsöfverstyren på patriar-
kernas tid. Sannolikt var den inte
synnerligen utvecklad, i alla händel-
ser ej så vetenskapligt metodisk som
nu för tiden. Det oaktadt tyckes lif-
tiden ha varit ganska lång. Möjligen
berodde det till någon del på läkare-
konstens låga ståndpunkt och den
jämförelsevis ringa tillgången på
skickliga specialister. De flesta sjuk-
domar voro ju inte heller upptäck-
ta och — hvad man inte vet, har man
inte ondt af.

För öfrigt har det blifvit påvisadt
att hälsöfverstyret försämrats och
halsöfverstyren förbättrats i samma mäs-
som civilisationen stigit. Hvilket tyck-
es adagliga att civilisationen inte
bekommer människan riktigt väl. Hon
mer tydligen bäst på att vara litet
vild af sig.

Och när civilisationen kulmine-
rar som nu för tiden, är den inte
blott ohälsosam utan rent af lifsfar-
lig, som det tydligt visat sig. Den
har emellertid sitt botemedel inom
sig själf. Ty om det pågår någon lång-
re tid som det börjat, torde snart de
flästa kulturfolk i Europa bli hus-
villa, och då måste de sova ute i
fria luften, antingen de vilja det eller
ej.

Dock må vi hoppas, att man i vårt
gamla fosterland allt fortfarande får
vara i fred och försöka sina dubbel-
fönster med pappersremor öfver vin-
tern — hur ohygieniskt det än må
vara.

Den moderna arkitekturen i våra
större städer tillgodoser numera be-
hovet af förbättrade sanitära anord-
ningar. Sofverandor finnas för dem
som vilja sova utombes och därige-
nom hårda sig emot — genom att vän-
ja sig vid — förkyllning och alla de
farliga sviterna därf. Som tenden-
sen nu är, torde det ej dröja länge,
innan en modern lägenhet för folk
moderata omständigheter består af
blott salsalong och soverandor med
några garderobers emellan dem. Man
kan sällan hålla dem garderob, om
de också skulle rika ha andra namn.

Det är egentligen på grund af tu-
berkulosen, som man börjat sätta vär-
de på att agitera för frisk luft. Utan
den hade man kanske inte tänkt på
den alla. Sålunda ser man att även i
detta fall allt ont har något godt
med sig. Man ser också att det onda
är alldeles nödvändigt för att få folk
att inse hvad som är godt. Och det
är inte alltid ens det hjälper.

Fult medveten som man nu bör
vara om den friska luftens betydelse
för det mänskliga välbefinnandet,
tycker man dock att våra hälsöfversty-
rens råd och anvisningar är fräskast —
om det öppna fönstret. Det är inte så
mycket för köldens skull. Men här i
Chicago kan det vara tvifvel om, hvil-
ken luft som egentligen är fräskast —
eller, för att vara mera korrekt, hvil-
ken är mest förskämd — den

som är mest förskämd — den som är

eller den som är inne.
Jag vet inte hvad det är som för-
pestar luften i våra stora städer. Där-
till bidraga nog flera orsaker, men
kanske mer än någon annan den evig-
verliga skrytet och egna berömmet,
som luktas så illa.
Cornelius Cornob.

Studier i sociala och politiska reformer.

För Svenska Canada-Tidningen, af Gust Carlson.

Statskunskap.

Grunderna för den gamla och nya läran och hur den praktiseras i vår tid.

Statskunskap är kunskapen om sta-
tens eller nationens grund, natur,
konstruktion och funktion. I denna
skrifvelse skall jag endast i korthet
angifva medelsteds och den nyare
tidens uppfattning om statens grund
och natur. Ännu är så mycket mera
intressant, som det nu pågående kri-
get berör både den gamla och den
nya läran.

Den gamla uppfattningen rör sig
omkring "två stora idéer": "en världs-
religion och en världsmarknaden". Des-
sa idéer uppkommo under medeltid-
ens första period. Den romerska
biskopen var icke belägen med att va-
ra den förnämsta bland biskoparne,
han önskade i sig förena hela den
apostoliska makten och blifva Kristi
synliga ställföreträdare på jorden, hela
jordens herre.

Gent emot detta kyrkvalde ställde
sig kejsare och konungar, att de
och regerade med gudomlig makt.
Denna lära har fått namnet investit-
urteori. Ordet är härlett från la-
tinska ordet investio, som betyder
klädda. Denna idé, att vara klädd
gudomlig myndighet, har sitt ur-
sprung dels från bibeln, som talar
om konungar och präster såsom Guds
amodra, och dels från den hedniska
folktron att konungarna vore gudar
(inom parentes må nämnas, att ko-
nungsvaldet infördes bland israeliterna
emot Guds vilja. Bibeln gifver
exempel på konungsvalde, men den
lärt det icke. Att "regera med Guds
nåde" är icke bibeliskt.) Emellertid
uppkommo under medeltiden tre olika
teorier angående idén om "investi-
tur".

Den första teorin är den, att på-
ven och kejsaren hafva lika stor
makt, fördelad så att påven styr öf-
ver det andliga och kejsaren öfver
det världsliga. Kyrkan och staten äro
förenade liksom kroppen och själen,
ja, liksom Kristi två naturer.

Den andra teorin sätter kejsaren
öfver påven, då det gäller kyrkans
egendom och världsliga tillhörighe-
ter.

Den tredje teorien gifver större
makt åt påven, än åt kejsaren, eme-
dan "anden är för mer än köttet".
Påven skall hafva makt öfver sko-
lorna och äktenskapet samt präster-
skapet.

Då reformationen begynte, försva-
rade protestanterna i Tyskland den
idé, att konungarna regerade "med
Guds nåde", och därför voro de be-
klädda med större makt än påven.
Nationen och staten betraktades så-
som en familj och konungen såsom
familjens hufvud. Att regera var
det världsliga. Kyrkan och staten äro
förenade liksom kroppen och själen,
ja, liksom Kristi två naturer.

Den tredje teorien gifver större
makt åt påven, än åt kejsaren, eme-
dan "anden är för mer än köttet".
Påven skall hafva makt öfver sko-
lorna och äktenskapet samt präster-
skapet.

Då reformationen begynte, försva-
rade protestanterna i Tyskland den
idé, att konungarna regerade "med
Guds nåde", och därför voro de be-
klädda med större makt än påven.
Nationen och staten betraktades så-
som en familj och konungen såsom
familjens hufvud. Att regera var
det världsliga. Kyrkan och staten äro
förenade liksom kroppen och själen,
ja, liksom Kristi två naturer.

Medeltidens såväl som en del af
den nyare tidens historia visar på hur
dessa teorier praktiserats, dels af på-
ven och dels af konungarna och
kejsarna, hur påven i "Fadrens, So-
nens och den helige Andas namn" af-
satt och bannlyst kejsarna, och de
med krichärar tagit hämd på på-
ven. Den tyska kejsaren Henrik
IV:s botgöring 1040 inför påven vid
Canossa, då Henrik stod ute i tre
dagar barfota i snö och slask, innan
han fick audiens hos påven, är en
händelse sorglig i äminne och har
blifvit ett ordspråk. "Ne Temere"
praktiken af katolska prästerna i Ca-
nassa är ett bevis på, att den tid ännu
icke inträdd, då de "materiella intrin-
sena" ensamt "skapa historien". Vi
ha icke glömt ännu det katolska
"Concordatet" undertecknad i Rom
den 24 juni 1914, då påven öfvertog
makten öfver kyrkan i Serbien med
en "Peterspenning" på \$300,000 årl-
gen och myndighet att styra öfver
prästerna och kyrkogården. Detta
"Concordat" undertecknad i Rom
student att den 25 juni bortskaffa
från denna världen arvingen till
österrikes tron och hans gemål. Vi
där förelämnade detta österrike att
förklara krig mot Serbien den 28 juli
1914, och Tyskland att förklara krig
mot Ryssland den 1 augusti 1914 och
England att förklara krig mot Tysk-
land den 4 augusti 1914. Nu hålla
statisterna på att göra historia,
därför är intet tvifvel. Att den nuva-
rande tyska kejsaren är "protestant"
i politiken, icke "reformator", visas af
ett tal han höll i Brandenburg den 5
mars 1900, då han sade: "Jag betrak-
tar folket och nationen, som blifvit
af mig öfverlämnad, såsom en anfö-
rtrod förklaring af Gud gifven åt mig
och detta är, som skrifvet står i bi-
beln; det är min plikt att föröka min
förklaring, för hvilken jag en dag skall
hållas till gälds räknas; dem, som
försöka att hindra mig i utförandet
af min uppgift, skall jag krossa".

Händelserna i Europa visa nu att
kejsaren tror på hvad han säger eller
åtminstone på hvad han har sagt.
Förklarandet af den "stora idén"
om ett kristligt (?) "världsrike" är
nu satt på prov.

Emellertid öfvergå vi nu till den
nya "läran". Man brukar säga att den
uppkom i och med den franska revolu-
tionen. Enligt den nya "läran" ligger
icke makten och myndigheten i gu-
domliga investiturer, utan i de af Gud
i naturen nedlagda lagarna; därför
ha de fått namnet "naturliga rättig-
heter". Som dessa först blifvo uttalade
i England ha de blifvit kallade
"Natural Rights". De hafva på ett
mer eller mindre fullständigt sätt ut-
talats i Constitution of Clarendon
1164, i Magna Charta 1215, i Wycliff's
skrifter 1324-54, i pastor Balls po-
em: När Adam dikade och Eva span-
nem var då en adelsman? Vidare i
"Bondeupproret" 1381. Polket sade
då: "Vi äro ju alla från Adam och
Eva och därför lika. Hvarför skall den
ene vara herre öfver den andre?" Den
engelska skrifställaren Erasmus ut-
talar samma idéer från humanitär
synpunkt i sin bok Utopia. Vidare
Thomas More i sin bok Utopia. Vidare
finna vi dem uttalade i Petition of
Rights 1628, och i Declaration of
Rights af feb. 13, 1689 samt i Bill of
Rights dec. 16, 1689, då högsta mak-
ten togs från konungen och lades i
parlamentet, där den varit allt se-
dan dess. Den engelska filosofen
Locke, född 1633 uttalar dessa rättig-
heter från humanitär synpunkt då
han säger: "Människan är af naturen
fri, likställd och oberoende". England
är sålledes frihetsidéernas hemland.
Därför gingo de öfver till Amerika
och till Frankrike. Den franska filo-
sofen Rousseau, född 1712 lärde att
alla människor äro födda fria, lika-
ställda och goda". De som hylla den
äskade att staten är en familj, hvars
hufvud är en konung och hvars "själ"
är kyrkan och lära att staten och
kyrkan måste vara förenade, de lära
och att människan födes "djävulens
barn". Detta vara vi! Emellertid kom
läran om naturliga rättigheter öfver
till Amerika och där proklamerades
först i "Fundamental orders" af Con-
necticut, 1639, vidare i de tretton sta-
ternas konstitutioner, samt i declara-
tion of Rights vid Philadelphia Con-
gress 1774 och slutligen i den ameri-
kanska republikens konstitution 1776,
hvilken godkändes af "allt folket".

Ar 1783 öfversatte Franklin de tret-
ton staternas "Constitutions" såväl
som den nya Republikens "Constitu-
tion" till franska språket och lät pub-
licera dem med historiska tillägg.
Från detta material och från Rouss-
seaus lära formade de franska revolu-
tionärerna de Naturliga Rättigheter,
som proklamerades i Frankrike den
26 augusti 1789 och som sedan uttala-
des i den första republikens konstitu-
tion den 14 sept. 1791.

Själftva kärnan i de Naturliga Rät-
tigheterna har fått namnet "immuta-
ble" och "inalienable laws", — lagar
som icke kunna ändras och afyttras.
Med royalisterna inkom dessa rättig-
heter till Canada och här ha de und-
drägnat den franska katolska "läran"
så långt att den högsta makten ligger
i Dominion Parlamentet. Icke alla i
Englands parlament, som många
tro. All dagsordning sker dock här,
samt som i alla brittiska "besittin-
gar" i konungens namn. Konungen
har veto rätt men har icke brukat den
på de senaste två hundra åren. Den
engelska konstitutionen är en sam-
ling af dokument, innehållande krimi-
nella, civila och politiska lagar och
förfordningar etc. Det engelska folket
har under århundraden tillkämpat sig
de rättigheter, som det nu har, och i
utförandet af dessa rättigheter är all-
tid mycket öfrigt att önska. Framt-
skridandet har varit och är fortfarande
i en humanitär riktning, hvilket
jag framdeles skall visa.

Emellertid har idén om konstitu-
tionellt statskick blifvit spridd genom
den franska revolutionen och
Napoleons framfart i Europa, så att
alla riket på jorden ha mer eller
mindre upptagit den i praktiken, eme-
dan den blifvit en folket angående
het. Folket vill icke kallas "djävul-
ens barn" och af präster och konun-
gar behandlas som sådana. Ledarna
för och förvararna af de gamla idé-
erna om investiturer veta och inse det
och därför ha eftergifter blifvit
gjorda för att därmed likna en Henrik
IV vid "Canossa" "böja sig för att få
häraka". Detta sätt följes nu i Tysk-
land: både i Wien och Berlin. Öster-
rike antog en konstitution 1848 och
en ny 1864. Preussen antog sin första
konstitution den 5 feb. 1850 på begä-
ran af folket i Berlin. Det nuvarande
tyska kejsardömet, bestående af 26
"riken" eller stater af hvilka Preus-
sen är den eller det största, antog
sin konstitution i Versailles palats i
Frankrike den 18 jan. 1871. Enligt
den då antagna konstitutionen ha de
olika småstaterna sin egen styrelse
och gemensamt hafva de den ofta om-
talade tyska riksdagen samt ett ge-
mensamt riksråd — "Bundsrath" —
som består af utnämnda — icke af
folket valda — ledamöter till ett
antal af 51, 17 från Preussen. Jag säger
ledamöter, emedan det är svårt att få
ett ord som passar. Detta råd funge-
rar som kejsarens kabinet eller kon-
sells och förbereder och utarbetar mo-
tioner för riksdagen. Det godkänner
också de beslut som riksdagen gör.
Det har makt att slopa riksdagsbeslut
och upplösa riksdagen. Det kan
stifta och skapa lagar utan riksdagens
samttycke. Det är i förening med kejsa-
rens förklarar försvarskrig, icke an-
fallskrig. Bundsrath utöfvar en sve-
rande makt. Statens militärsystem för-
drar absolut lydnad för kejsaren. Sta-
tens järnvägar och telegrafförbindin-
gar äro i förening med riksdagen i öf-
rigt synsätt till en stor del af befol-
ningen. Dessa betraktas som statens

öfverstyrr. De ha ingen makt att be-
stämna sin afönding. Det gör staten.
Om de inställa sitt arbete "en masse"
så kunna de kallas ut på militärför-
sning. Genom de konservativa tidni-
garna varnas folket för de dåliga för-
hållanden som råda utom Tyskland
och särskildt i de engelska kolonier-
na dit invandringen går.

Genom ett sådant statskick är in-
dividens frihet begränsad och det
personliga värdet ignorerad och und-
drägnat för att gifva rum åt "maje-
statet".

Däremot är staten enligt de "Natu-
rliga Rättigheterna" rätt förstådd, ett
politiskt samhälle organiseradt under
en bestämd styrelseform erkänd under
öfverstyrr af folket, som den högsta
auktoriteten. Och individen är betrak-
tad som en enhet, och bör därför så-
väl för sin egen högsta utveckling
och välfärd som för statens högsta
utveckling och välfärd, handla
fritt, självständigt inom loflig-
hetens sfer: impulsen till denna fri-

SKRIF TILL OSS FÖR PRISER PÅ
HÖNS — PÅLSVERK — HUDAR.
Det skall betala sig. Vi äro kända.

NORTH WEST HIDE & FUR COMPANY.

278 Rupert Street, Winnipeg, Man.

FARMPRODUKTER ÖNSKAS.

Vi handla med allt, farmarens huf-
va. Lefvande och slaktad fjäderfä,
smör, ägg, kalf, slaktade vagn,
marknadspriser betalas. Skaffa våra
priser.
C. A. DICKERSON, Winnipeg.

185 Isabel St.

GEVARS- OCH VELOCIPED-REPARATÖRER.

The North-west Cycle Co., 905 Lo-
gan ave. — Expert gevarsmän. Vi
reparera och göra nya lagor för alla
slags "fabrikat" af gevar. Läs repa-
rens, nycklar, gevar, ringar för barn-
vagnar påslätsas.
Allt slags velociped och motorcykel-
arbete utföras.

Garanterat BOTAR SNABBT

CROTO

Det finnes mera smärtsamtillande egenskaper i en ask med Croto

THE CROTO DRUG CO.,
Winnipeg.

Uppfinnare.

Det europeiska kriget har förors-

kadt, att Förenta Staterna och Ca-

H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle &
Van Buren Sts., Chicago, Ill.

DRICKER?

Keeley Treatment, ryktbart för
nervsjukdomar och berusning, kan
nu sändas till patienter privat, i
hemmet eller sjukhuset, som valts
af patienten. Efterskrifv fakta.
THE KEELEY INSTITUTE
OF WINNIPEG
676 Jessie Ave.

ELM SHEET METAL WORKS

Tel. St. John 632. 20 Leve Street,
Elmwood, Winnipeg.

A. JOHNSON, general manager.

Plåt till automobil och värmeled-
ningar en specialitet.
Värmeledningsarbete.
Tillfredsställelse garanteras.
Den enda skandinaviska verkstaden i
Winnipeg.

THE WINNIPEG DRAPERY WORKROOM

Specialtalar till tillverkning af
gardiner, portier, draperier, spets-
paneller, lampskärmar af siden,
lampbrunns, etc.
Använder sitt eget eller edert ma-
terial. Fackmannskunskap på området
ALEXANDER ROBERTS
(Föret antallid vid Leslie's och
Hudson's Bay company)
205 Builders' Exchange, Portage Ave.
Telefon Main 875 Winnipeg.

Lungsot.

Vår broschyr innehållande ed-
varna uppgifter från pålitligt
folk, som använt NATURES
CREATION för sådana förhål-
anden, som leda till tuberkulos
— lungsjukdomar — bronchitis
— astma — hosta — förkyllning
— svettning under en natt —
kraftlöshet.

Sändes fritt till hvil-

ken adress som helst

NATURES CREATION COMPANY

Suite 14 Congrave Bldg., TORONTO.

det ligger i människans natur, hvil-

kens främsta och för alla gemen-

samma egenskap är frihet.

ROYAL OAK HOTEL

(Första klass hotell).
CHAS. GUSTAFSON, ägare & mgr.
261-263 Market Street, Winnipeg.
Phone Garry 2552.

AFÖRTUR:—Per dag (en person)
\$1.50. Speciella afgifter för stadiga
kunder. Måltider 35c. Rum och tre-
kost \$1.00.

Occidental Hotel.

D. & N. RIFSTEIN & CO

Förstklassiga rum och

finaste matserviser

Här af Main St. & Logan Ave

TELEFON 1088.

SKRIF TILL OSS FÖR PRISER PÅ

HÖNS — PÅLSVERK — HUDAR.

Det skall betala sig. Vi äro kända